

ZIKHÍR - ZIKÚJDONSÁG

Zene, magyar zene, a legszebb (számomra) zene, dallamos magyar poézis visszhangzik a Hungária minden csücskében. A munkálkodás lármája mellett, a meg nem állás nem elítélendő nyüzsgése közepedtén, a buenosi magyar származású fiatalok teljes természetességgel vesszük a legújabb folyamatokat: például azt, hogy a nemzetközileg híres KALÁKA együttes négy művésze sétál, társalog s fellép ismét közöttünk; úgy mozognak az Egyesület folyosóin, lépcsőin, mintha ide tartoznának ők is!

Ha "idetartozásról" van szó, számunkra ennyi esztendő egymás melletti élet lassan csak felépít egy azonos, végletekig hasonló gondolkodásmódot. Példa kell? Miközben játszadoztam a személyes gondolataim leírásához szükséges szavakkal, csekély 15 utcával arább egyik kortársam ugyanazt tette. Ezért, a következő sorok által, kettőnk "Kaláka-élménye" kerül az olvasó elé, s bizonyos pontig ez az írás majd úgy kapcsolódik egymásba, mint egy-egyetlen krónikás ihletőzőne. Zsuzsi személyében a nyelvünk tanítása, a meg nem szűnő lelkesedés tündököl, bennem pedig a művészalkotást kereső lény; és összehangolódnak szíveink, amikor való magyar eseményekhez viszonyulunk. (ZK)

"A Göncölszékér és a Dél Keresztje"

(KALÁKA Buenos Airesben - és egy különleges Zrínyi Kör szombat)

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi: Március 17-én reggel nem a Szent László Iskolában gyülekeztünk, mint minden szombaton, hanem kivonultunk mindannyian San Fernandóba (aránylag közel, tulajdonképpen lelkigyakorlatokra szánt helyre), egy csodálatos parkba. A tágas zöld mező végén egy kellemes, nyugodt teremben nagy mozgás közepette, hirtelen ott állt a zenekar. Milyen zenekar?

KALÁKÁK és hangszereik

Fotó Zóka

Zólyomi Kati: A KALÁKÁK már jártak közöttünk. Akkoriban mindnégyen csodálkoztak rajtunk, meghatódtak magyarságunktól, a hatalmas Río de la Plata láthatárba nyúló vizei láttától, és fellépésük összehozta közösségünket velük, s ők valamilyen formában "idegyökereztek", családtagok lettek... Így hát most csupán "hazajöttek", mint a visszatért testvér (egyre többen vannak)... Más volt az izgalom, és a fogadás ölelései melegebbek, otthoniasabbak voltak. Már a péntek esti előadás a Hungáriában - pedig az első volt - ilyen közvetlen, kényelmes hangulatot kelthetett mindenkiben.

LBZS: Ott San Fernandóban az egész szombatot velünk töltötte a KALÁKA Együttes! Órákig nekünk zenéltek, velünk énekeltek, minket tanítottak, őket kísértük saját

KALÁKA - HUFII-SZEMMEL

(Gryllus Dani, Gryllus Vili, Becze Gábor és Radványi Balázsnak)

2007 - ARGENTÍNA

Becze Gábor, Radványi Balázs, Gryllus Vilmos és Gryllus Dániel hangszereinkkel! Akkor ajándékot kaptunk, hogy *ők csak a mieink voltak!* Ők, akikről jól tudjuk nemzetközileg elismert, híres zenecsoport. És úgy voltak köztünk, mintha barátok lennének. Óriási élmény volt ez mindenki számára... Magyarországról eljöttek Dél-Amerikába és az itteni magyarul tanuló fiatalokkal foglalkoztak. Ilyen élmény lendületet ad, kedvet ad ahhoz, hogy továbbra is tartsuk és ápoljuk magyarságunkat!

ZK: A főterem egyik csücskében (valóban templomterem), magas üveglap engedte be sítéregve a kora őszi nap sugarait, sokféle növény levelén keresztül. A művészi háttér előtt helyezkedett el az együttes a két tucat hangszerével s a jellemző, kedves mosolyával. A gyerekek, fiatalok, tanárok s szülők körbevették őket, ki székeken, ki földön ülve, mint egy családi szobában a szikrázó kandalló előtt... A miniatűr paraszak hangokká változtak, a tűz pedig a meleg dallam, a tökéletes harmónia fellege füstjével vont be mindnyájunkat. Ismét mágikus volt a légkör: átszellemülve hallgattuk őket...

LBZS: Majdnem százán voltunk, kijöttek olyanok is, akiket magyar körben már régen nem láttunk. Dél előtt egy félórás műsort hallgattunk meg. Óriási taps után, a cserkészvezetők népijátékokat vezettek le. Jó volt látni, ahogyan nagypapák, unokák, szülők, zenészek együtt szórakoztak. Miután kifutottuk magunkat, négy csoportban forgószínpad következett. Minden zenész külön-külön elmagyarázta a hangszerek használatát és játszott is rajta. A gyerekek kérdeztek, kipróbálták, és nagy szemekkel figyelték a meséket. A zenészek remekül etalálták minden korosztálynak az érdeklődési körét, és ügyesen alkalmazkodtak a nyelvi nehézségekhez, mert sajnos sokan vannak, akik már alig beszélnek magyarul. Jó volt közelebről és egyenként megismerni őket!

ZK: A buenosi előadássorozat nem csak élvezet volt számomra. A zenészek élén Gryllus Dani magyarózott, bemutatott minden egyes énekszámot s azt fordítanom kellett a magyarul nem értők számára. Bizony nem volt könnyű, de ez ismeretlen ajtót tárt ki elém: annyira, de annyira figyeltem minden egyes szóra, hogy elmélyülhettem az elénekel s kimondott frázisok százszázalékában úgy, ahogy normális körülmények közt nem történt volna! Simogató érzés öntött el, például Kányádi "gyöngyszemei" újra meg újra felidézése alatt, hogy csak egy példát adjak...

LBZS: Ebéd után koncert következett. Mindannyian vittünk valamilyen hangszert és aki nem, az ott „gyártott” gyorsan valamit. És a karmester vezényletére kísértük a ritmust. Mi kísértük a Kaláka Együttest! Képzeljétek csak

el! A gyerekek rém büszkéek voltak. Éneket is tanítottak nekünk, jó volt hallani a szép magyar nyelv csengését a kisgyerekek szájából. Még egy utolsó rövid műsorrall fejeztük be ezt a napot.

ZK: Édes jelenetek adódtak, egyik a másik után, de egyet osztozt meg az olvasókkal (most lesz büszke Zsuzsi partner-krónikásom), mert a magyar kvartett lágy, őszinte szerénységéről ad bizonyosságot. Így történt: az apró szép szemű, bolyhos-szőke, magabiztos Lajtaváry Márton (13) - ha valaki nem tudná - tehetséges „búvésznövendéknek” készül. Már színpadra kész kis műsorszámát mutatta be a jelenlétüknek, mégpedig úgy, hogy megkérte a KALÁKÁKAT, hogy "kísérjék" zenéjükkel. Még a ritmust is megadta nekik. Aztán szépen elhelyezkedett, hátizsákjából előszedte a kellékeket és tízperces *show*-t adott le. A négy zenész arckifejezését néztem figyelmesen: irgalmatlanul igyekeztek Márton mozgásait követni, és megjegyeztem azt is, hogy kétségtelenül élvezték! Repültek a selyemkendők, a feldobott labdák, gyűrűk, s a bemutató végén félelmetes taps! Márton szakszerű meghajlással köszöntö meg, majd oldalra állt és szertartásosan tapsot kért a „zenészei” számára! Örvendtünk, nevtünk, óriási ricsaj keletkezett, mindenki részére egyöntetű ajándék volt!

A kis zenész diákok csodálják a "profi" zenészt Fotó Zóka

Tóth Ágota is érdeklődik Fotó Zóka

LBZS: Miért volt ennyire fontos ez a nap? Mert szinte észrevétlenül, lassan-lassan szürkülünk, kopik a nyelv, elfogy az erő. **A magyar nyelv fenntartásáért küzdeni rendkívül fárasztó.** És amikor egy ilyen élményen vehetünk részt, amikor a magyar versek szólnak ilyen gyönyörű magyarsággal, ritmussal, amikor egy zseniális együttes időt szán ránk és ekkora ajándékot ad, akkor feléled a láng, akkor feltöltődünk újra energiával, akkor a gyerekek is igyekeznek, akarnak - érdeklődnek!

ZK: Állítólag - jelezték - már nem kell ennyi évet várni, mint most, hogy visszajöjjenek hozzánk... Lehet (nagyon remélem), hogy „szokássá” válik négyüket közöttünk látni, úgy, mint például néptáncmesterünket, Makovinyi Tibit is? Ilyenkor szoktam magamat még közelebb érezni drága magyar szüleim hazájához. Ha folyamatosabb a kapcsolat, ha kedves, és a szakterületeket is „leközelíthetjük” magunkhoz, a hosszú hidak is átjárhatóbbaknak tűnnek... Így mintha nyugodtabban lehetne fellélegezni is.

LBZS: Ki kell hangsúlyozni, hogy nemcsak zenei, művészi élményt nyújtottak, hanem megismertünk négy melegsívű, fantasztikus embert, akikkel öröm volt együtt lenni. **Köszönjük, hogy itt voltak, hogy „így” velünk voltak!** Felejthetetlen volt!

"A mi szívünkben a Göncölszékér, az övékében a Dél Keresztje..."

AZ ÚJ „MAGYAR” ÉLETÜNK SZÍNEI

Espinosa Teri cst. és férje José Vicente Espinosa st. (Budapesti hivatalos "HUFII-riporterünk" első munkája)

Honvág (hosszabb idő után) - van, vagy nincs?

Interjú **Jeszenszky-Böhm Attilával**, a már több éve visszárt argentinai magyarral. Márta húga Spanyolországban él élettársával, Zsuzsi húga pedig, itt Buenosban, aktív Regös néptáncos.

Attila zenész, jelenleg egy magániskolában zenetanárként tevékenykedik. Emellett brácsás a „Fűrészelők” bandában, amelyet Jeszenszki Leonardo primással [brazíliai magyar, csak névrokon!] alapított.

(A Fűrészelők kísérték a Regös együttes első budapesti fellépését is 2005-ben, a Balassi Bálint kollégium díszterme színpadán. Mindnyáján emlékszünk a táncosok izalmára, mivel velük volt az, hogy először léptek fel nagyközönség előtt Magyarországon, s ugyanakkor élő zenei kísérettel! Erről a HUFII már beszámolt 2005. májusban. ZK.)

Egy gyakran ismétlődő kérdés a "tengeren túli magyarok" közt itt Magyarországon: hogyan lehet **kezeln**i a honvágat? Én is feltettem a kérdést Attilának, argentin-magyar barátomnak, aki már több mint hét éve él távol szülőotthonától.

José Vicente Espinosa: Attila, mit tudsz mondani a honvág-ról?

Jeszenszky-Böhm Attila: Szerintem ehhez nehéz egyértelmű választ adni. Számomra a honvág mindenkiben valamilyen szinten megvan: van, kiben enyhébb, van, kiben viszont nagyobb. Ha rólam esne a szó, bennem annyira enyhe, hogy azt is lehetne mondani: egyáltalán nincs!

JVE: Hát akkor máshogy próbálom megközelíteni az érzéseket: Argentína - vagy Magyarország?

JBA: Itt, vagy ott élni? Életmód, Magyarországon? Vegyes érzés...

JVE: Hogy-hogy?

JBA: Itt szeretek élni, mert Argentínához hasonlítva jó az életszínvonal. Az életmód viszont, nem tudom... Inkább a külföldiek társaságában érzem jobban magam, mint a magyarokéban... Több argentin, illetve más latin-amerikai kultúrából befogadott szokást gyakorlok nap mint nap, mert valahogyan közelebb érzem magamhoz, mint a magyar életmódhoz fűződő szokásokat. Mindezek ellenére, itt lényegesebben jobban érzem magam, mint amikor Argentínában éltem.

JVE: Akkor úgy fogalmazható, hogy számodra az argentin-magyar örökség valahog örökös keveredés?

JBA: Lehet... nem tudom... talán... Teszek-veszek, ahogy jobbnak érzem. Szerintem nem kell „elmagyarosodni” ahhoz, hogy itt letelepedhessen az ember. Semmiféleképpen sem szabad elveszteni a személyiségedet ahhoz, hogy alkalmazkodjál az itteni rutinhoz, az itteni életmódhoz...

JVE: Így igaz. Saját tapasztalatodból kiindulva, te mit javasolnál azoknak a fiataloknak, akik épp most fontolgatják, hogy folytassák-e tanulmányaikat itt Magyarországon?

JBA: Szerintem mindenki, aki idejön tanulni, valamilyen szinten kapcsolatban áll és marad a saját országában létező magyar élettel. Én csak azt tudom javasolni, hogy jöjjenek ide, és majd saját tapasztalatuk által döntsék el, úgy érzik-e, hogy hozzá tudnak-e szokni az itteni légkörhöz, vagy mégsem. Mindenkinek vannak (vagy lesznek) pozitív, de negatív élményei is Magyarországgal kapcsolatban! Mármost, hogy a mérleg melyik oldalára fekteti a nagyobb súlyt, azt már mindenki személyesen, saját érzései szerint dönti majd el.

JVE: Köszönöm ezt a lehetőséget, idődet, és őszinte válaszaidat. Minden jót kívánok, a HUFII rovat nevében is, magyarországi életemhez!

Budapestről szeretettel, a következő interjúig, José Vicente

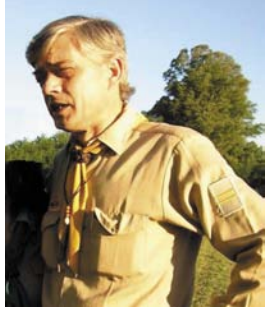

SZÉP ÉLETV, CSERKÉSZÉLETV

Érdemes a további vezetőképzés? Mire? Kiknek? Meddig?

Interjú Benedek László cscst.-tel (2., befejező rész)

Zólyomi Kati: Jön egy kényes, személyes kételemmel vegyített kérdés: Mire, kiknek és meddig a vezetői továbbképzés?

Benedek László: Mire gondolsz?

ZK: Arra, hogy például most zajlott le 2007. január első felében egy újabb, remekül sikerült kerületi segédtszti tábor Marcos Pazon, te voltál a táborparancsnok. Innen 13 frissen felavatott új tiszt tért haza, de rájuk nemhogy rajzi munka, még az őrsi keretben is nehezen kivitelezhető program vár, hisz a két csapat csupán egy-egy (ugyan nagyon lelkes) cserkészőrsből áll, legalább is jelen pillanatban.

BL: Az igaz, hogy a segédtszti tábor szakmailag a rajvezetésre készít fel, és tény, hogy 13 raj vélhetőleg nincs Buenos Airesben meg São Paulóban, de a rajvezetés az csak egy szempont. Ami általános, az a tudás, a vezetői képességek meg az elkötelezettség: a segédtszti tábor nem kizárólag a rajvezetésről szól, ezért tulajdonképpen, ha most kevés a gyerek, ha most baj van a magyar tudással (korábban is volt ez, de most akutabb a probléma), akkor egyfajta „vész-programmal”, új stratégiával kéne előállni.

ZK: Kérlek, mélyítsd el ezt a gondolatodat...

BL: Ez azt jelenti, hogy aki nem tud eléggé magyarul, az tudjon! Ez azt jelenti, hogy a cserkészvezetőknek, valószínűleg a ZIK-kel együttműködve, de önálló programokat is kellene indítaniuk, mint amilyen volt 79-80-ban a Kerekes Gyuri által, és valamivel később a ti (Szent Piroskák) együttműködéseketekkel folytatott, magyarul nem beszélő gyerekek számára kidolgozott cserkész-vonatkozású program. Az eredeti első kis csoport mindössze négy-öt gyerekből állt, és azokból kettő megmaradt (Collia Alex és Ughy Viktor), sőt vezetőember is lett belőlük. Utána valóban rengetegen lettek, de akkor a gyerekmennyiséghez képest a vezetők száma túl kevés volt, mert az eredeti foglalkozás egy az egyhez volt. Az akkor sikeres volt.

Most például, adódhatna erre lehetőség: van tizenhárom új segédtszti, vagyis a csapatok tele vannak vezetőkkel. Mi lenne, ha elkezdenének ilyen típusú programot, koncentrálna azokra a gyerekekre, akik már most megvannak? Egyéb beszélgetésekből az derült ki nekem, hogy lennének gyerekek lényegesen többen, csak nem tudnak magyarul. Tágabb gondolkodással: honnan kapunk mi gyerekeket? Az óvodából? Na, akkor az óvodába bekapcsolódhatnak többen cserkészvezetők, arra fektetve a hangsúlyt, hogy azok a gyerekek hét-nyolc éves korukra minimálisan annyira tudjanak magyarul, hogy a cserkészfoglalkozást továbbra is magyarul lehessen velük végezni. Így lehetne szélesíteni esetleg a mennyiséget, illetve tovább toborozni.

ZK: Szeretném tudni, húznál-e választóvonalat maga a cserkészlet és a magyar cserkészlet közt... Nyilván azt állítod, mint én is, hogy továbbra is magyarul kell cserkészkedni. De milyen mézesmadzagot lógatnál a fiatal vezetők elé, hogy ihletesen akarjanak s tudjanak nyelvet is tanítani a cserkészszemlék mellett?

BL: Mint minden társadalom, a magyar is csak úgy tud megmaradni, ha annak az ifjúsági szervezetei jól működnek. A csak felnőtt társadalom előbb-utóbb elkopik, tehát az utánpótlás a fiatalok oldaláról jön. A cserkészlettel általánosan véve az a különbség, hogy - mondjuk Argentínában - aki cserkészcsapatba jár, az a társadalomnak csak egy nagyon kicsi töredéke. Mert a cserkészlet az csak egy a rengeteg, különbözőfajta ifjúsági lehetőségek közül, foglalkozásokból. A magyar cserkészlet pedig az "életet" jelenti, mert gyakorlatilag az egyetlen olyan szervezet, ami átfogó programmal rendelkezik, ehhez rendelt minőségi követelményekkel, ami hétféle iskolákat generált, szerte a világon. Ahol magyar cserkészcsapat volt, ott volt magyar iskola is, és még ezek mellett jelentek meg számtalan helyen a néptánc-

csoportok is. De a gerinc, az első, eredeti motor, az a cserkészlet volt. Ha ma nem így van, akkor a mai vezetőknek tennie kéne arról, hogy megint így legyen. De ezeket a szükségeket, igényeket és a lehetőségeket felvázolva, lehet, hogy még a 13 új segédtszti is kevés ahhoz a munkához, amit itt lehetne elvégezni!

ZK: Kíváncsi vagyok őszinte véleményedre arról, hogy a felnőtt vezetők ismét rendszeres, aktív foglalkozásra szánták magukat, a fiatal vezetők korai lemondása elhalasztását megkísérelendő: a Körzeti őrsről beszéllek.

BL: Én nem emlékszem arra, hogy ilyesmi volt-e korábban, de mivel az elmúlt 10-15 évben a cserkészvezetők (parancsnokok) kora vésszen lefele tolódott, olyannyira, hogy 23-24 évesek égetek ki és hagyták abba, az idősebb generációnak az ismételt megjelenése egy nagyon komoly támasz lehetne, mert a vissza-visszatérő panasz a cserkészvezetőkötől pont az: hogy egyedül érzik magukat, támogatás nélkül. Ezt a nyár után az idősebb generációból alakult Körzeti őrsvármegyest pótolja. Ha ehhez hozzáadjuk a friss segédtsztiakat: ez azt jelenti, hogy vezetői szinten egy nagyon komoly erő jelenik meg, ami az új stratégiának a kidolgozását, illetve a kivitelezését lehetővé teheti!

ZK: Muszáj megkérdezzem: hogy látod a cserkészletet? Kizárólag, mint ifjúsági mozgalmat, vagy a teljes életre szóló fogalomnak minél aktívabb betartását?

BL: A cserkészlet a gyerekekkel foglalkozik, s mint ilyen egy ifjúsági mozgalom, de azért már számtalanszor hallottuk (és ez így is van!), hogy a cserkészlet egy életforma. Ha valaki komolyan veszi a saját fogalmát, akkor az attól fogva mindvégig kísérni fogja. *Hogy konkrét munkát hol s miként vállal a magyar kolóniában, csapatban vagy más intézményben, az ebből a szempontból már közömbös. De az elkötelezettség egy életre szól.*

ZK: Konkrét munkát emlegettünk... Miben dolgozol, miből élsz meg Magyarországon?

BL: Egy munkám van, amiből megélek: mérnök vagyok egy energetikai cégnél, már elég régóta. Más „munkám” a dél-amerikai magyarok képvisellete. Ez körülbelül két évvel ezelőtt kezdődött, azt a népszavazást követően, amikor a Magyarországon elutasították a kettős állampolgárságot (2004. december 5-én). Akkor adódott egy lehetőség: a Határon túli Kárpát-medencei magyar pártok egy különös tanácskozással jöttek össze Szabadkán, hogy ezt a helyzetet kezeljék. Ide a nyugati magyarság képviselőit is meghívták. Így én ott lettem a latin-amerikai magyarok képviselőjében. Van egy szervezet, a LAMOSZSZ (Latin-Amerikai Országos Magyar Szervezetek Szövetsége), aminek országonként egy tagja van, például Argentínából az AMISZ. Ma már Brazília is része a LAMOSZSZ-nak, a Venezuelai magyarok is, és van két kisebb közösség: a Costa Rica-i meg a paraguayi magyarság. Szó van arról, hogy az uruguayiak is csatlakoznak esetleg. A LAMOSZSZ-t, mint egy átfogó szervezetet, amely tényleg a Latin-Amerikában lévő magyar intézményeket képviseli, a határon túli magyar pártok el- és befogadták. Ennek a tanácskozással volt még két másik fordulója is, Bécsben meg Marosvásárhelyen, ahol (és ez a zárónyilatkozatban is benne volt), a nyugati magyarságot támogatásra érdekesnek javasolták a magyar kormánynak. Mert a magyarországi közélet a nyugati magyarsággal nem foglalkozik. Mikor ők a határon túli magyarságról beszélnek, ez csak és kizárólag a Kárpát-medencére vonatkozik.

A nyugati magyarokra eső támogatások, ha adódnak, kissé véletlenszerűek, s miután a határon túliak befogadtak minket, felvettük a kapcsolatot a magyarországi pártokkal. Első körben mindegyik fogadott is minket (ez 2005 végén történt) és a törekvéseinket

valójában mindegyik logikusnak, támogatóra méltónak tartotta.

ZK: Hogy sikerült egyeztetni a különböző kívánatokat, mármint a különböző területek sokféle szükségletét?

BL: Az egészet Kasza József indította, aki a délvidéki, a Vajdasági Magyar Szövetségnek az elnöke. A második tanácskozást Bécsben a nyugat-európai magyar szövetség rendezte, s a harmadikat pedig Marosvásárhelyen a Markó Béla által vezetett RMDSZ, a Romániai Magyar Demokrata Szövetség (Markó Béla Romániában miniszterelnök-helyettes).

Amikor ők támogatnak minket (és tényleg támogatnak), ez azt jelenti, hogy ők valamennyire lemondanának a támogatás egy részéről, amit ők szoktak kapni, vagyis, hogy hajlandók lemondani a mi javunkra, mert noha a magyarság fenntartása náluk egyre inkább probléma, felfogták - és bármily furcsán hangzik is - átérzik a mi gondjainkat is. Ezért mellénk álltak. Úgy veszem észre, hogy a magyarországi pártok eddig nem nagyon tudnak velünk mit kezdeni; az ún. nemzetpolitikai stratégiából hiányzik: a nyugati magyarság nem szerepel benne!

ZK: Úgy érzem, hogy a LAMOSZSZ létezése igazából egy hatalmas magyar "világpolitikát" hajt véghez.

BL: Mindenesetre megpróbálja... Részünkről ez egy ismertető munka, egy marketing munka, amely a latin-amerikai magyarságot megpróbálja a magyarországi közéletnek bemutatni. Eddigi komolyabb eredményeink: két vagy három komolyabb újságcikk, tévé-interjú...

ZK: Szóval terjeszti a határon túli és a nyugati magyarság megmaradása eszméjét és konkrét teljesítményeit, valóságos helyzetét is.

BL: Igen. A LAMOSZSZ egy erősen politikai jellegű szövetség, ahol a tét az, hogy a mindenkori magyar kormány végre "írja be magának", hogy van Dél-Amerikában magyarság, és stabil, kiszámítható támogatást adjon.

ZK: Ez a támogatás miben nyilvánulna meg?

BL: Elsősorban anyagi támaszt szeretnénk. Különböző projektek elősegítésére: például a néptáncfaló, vagy a Zrínyi Körnek is lehetne állandó támogatási fajtája; tehát bármi, ami az itteni magyar életet elősegítheti, hogy azt aktívabban, több eszközzel, jobb felkészültséggel lehessen megtartani. Azt szeretnénk elérni, hogy a magyar kormány tudomást vegyen létezésünkről, és hogy a különböző szükségekre legyen valamennyi anyagi forrás.

ZK: Kapcsolat és lehetőségnyújtás -

BL: Igen. De ma még a pusztán elismerésért harcolunk, hogy legyen részünk és szerepünk a nemzet stratégiájában. Ma egy általános erkölcsi válság van Magyarországon, ami (ezt csak később vettem észre), nem a határon túliak elleni érzés, hanem kiterjedt az élet minden területére.

ZK: Előfordulhat az, hogy az Európai Unióba való belépés, az identitáskérdés, az anyagi elkötelezettségek, a hirtelen beütött szabadságérzés ilyeneket vált ki több országban is?

BL: Igen, lehetséges, hogy általános probléma, de valahogy a magyarokat jobban sújtja. A szlovákoknál, csehknél, románoknál, horvátoknál, szerbeknél valahogy erőteljesebb nemzeti politikát folytatnak és öntudatosabbak. A magyarok azonban sokkal kevésbé. Az Unióhoz csatlakozó kelet-európai országok közt a magyar volt a legfejlettebb, de ma a rangsorban egész hátra került. Ez mutatja szerintem azt, hogy Magyarországon valami egészen másképpen megy, mint a többi országban.

ZK: "Féltek" a magyarok a határon túliak önző átköltözésétől?

BL: Hát ezzel ijesztgették őket a kormányoldalon...

ZK: De ez nem következett volna be...

BL: Persze, hogy nem. Amúgy is, aki el

akar menni, így is, úgy is elmegy.

A kettős állampolgárság csupán az ő biztonsági érzetüket növelte volna. A probléma magával az Unióval még nincsen megoldva. Erdély számára, nyilvánvaló, a határok könnyebbednek, de a nagy baj a lelkekkel van, és ezt nem az Európai Unió fogja megoldani, hanem azt nekünk, magunknak kellene megtenni. Az Unió lazítja a határokat, de az azokon túli magyarok azonosulása a magyar nemzettel, hogy jól érezzék magukat, az bizonyára a magyarországiak gesztusától függ - nem attól, hogy mit mondanak Brüsszelben vagy akárhol máshol.

ZK: Volt-e szó arról, hogy megismételjük az ezzel kapcsolatos népszavazást?

BL: Hát a Magyarok Világszövetségén (MVSZ) belül volt arról szó, hogy újra megpróbálják, de szerintem ez egy tragédia lenne. - Nem! A magyar politikának egyszerűen törvényt kell hoznia a kettős állampolgárságról, nem kell ehhez népszavazás. Kész! És vége!

ZK: Akkor, hogy visszatérjek, ezzel kapcsolatban döbentél meg, ez az a krízis...

BL: Igen, a magyarok nem hogy építettek, hanem az ország meg van osztva, a határon túliakkal nem tudnak mit kezdeni, velünk meg egyáltalán nem - nem értem az egészet, hisz nem logikus. A helyzet kicsit szürrealista.

ZK: Szerinted még hány emberöltőt kell kivárni, hogy ez a megosztás fellazuljon?

BL: Én azt remélem, hogy nem sokat. A folyamatok az elmúlt tíz év alatt annyira elmérgesedtek, hogy nem mehet sokáig ebben az irányban. Valaminek történnie kell...

ZK: A magyar politikusok zöme fiatal?

BL: Van köztük sok fiatal, igen.

ZK: Nokedl szegek kérdéseket: rövid szavakkal válaszolj! Megpróbálok?

BL: Igen.

Komplett neved: Benedek László

Becenved: László!

Olvasol: Hírek, politika, könyvben könyvnyebbek: Rejtő Jenő...

Focicsapat: Boca Juniors!!!

Hobby: Számítógép, faragás.

Mikor faragtal utoljára: Hát... elég régen!

Öltözet: Sportos.

Mit csinálsz amikor „nem csinálsz semmit”? (sokáig gondolkodik) Nem tudok erre választ adni...

Zene: Népi, rockosított népi.

Egyetem: Repülőmérnöki, La Platán.

Boldogság: Egy jó állapot.

Keserűség: Néha van, de jobb, ha nincs.

Állat: Pulikutya.

Magyarország: Az ország, ahol élek. Anyahazának azonban a minden magyar által alkotott "virtuális" Magyarországot érzem.

Argentína: Onnan jövök, jó hely!

Születési dátum: 1961. január 20.

Véletlen: Az nincs!

Mi bosszant a legjobban? (... csend) Amikor a dolgok nem úgy alakulnak, ahogy elgondoltam.

Utolsó nagy öröm: Mostani segédtszti tábor!

Fájdalom: (csend, nincs válasz)

Legjobb barát: Argentínában vannak.

Barátság: Borzasztó fontos!

Csendes percek: Szükségesek, kellene.

Gyakorolod őket? Igen!

Élet: Isten által rendelt feladatok.

Mély istenhívó vagy? Azt hiszem, hogy igen.

Kételkedsz? Néha.

Magyarság: Részem: tennem kell érte.

Jövő: Arra megyünk.

Negyven év utáni férfi krízis: Még nem volt, vagy nem volt időm erre...

ZK: László, mivel sajnós elmész, használjuk ki a HUFI-t, hogy üzenjél a buenosi magyar cserkészeknek!

Folyt. a 4. oldalon

INTERJÚ... folyt. a 3. oldalról

BL: Legjobban azt kívánom, hogy tartsatok ki, ne adjátok fel: a cserkészet a világ egyik legjobb dolga, gyerekekkel foglalkozni csodálatos, legyetek képesek ezt életben tartani! De úgy, hogy ti is élvezétek! És mindezt természetesen **magyarul!**

ZK: A magyar származású fiatalembernek általában mit mondanál?

BL: Hogy a magyar kolónia minél több örömet tudjon nyújtani nekik a különböző programokkal, hogy motivációt nyújtson, hogy akarjanak idetartozni, akkor is, ha még nem tudnak magyarul. Ezt szívből kívánom.

ZK: HUFIV?

BL: Borzasztó jó dolog, hogy a Hírlap újjászületésével indult meg. Nyilvánvaló, hogy szélesítheti az újság olvasóköreit, ugyanakkor alkalmat ad arra, hogy a fiatalok írjanak benne, egy remek lehetőség. Remélem, hogy meg is tud maradni.

ZK: Cserkészsavamat adom, hogy ez az utolsó kérdésem: Volt "példaképed" a cserkészetedben?

BL: Édesapám! Az emberebb ember... mint az obelisz, úgy tornyosodott előttem!

Úgy búcsúztunk el egymástól, mintha bármikor találkozhatnánk újból. Pedig nem, s még az sem biztos, hogy ez egyhamar bekövetkezhet. László visszamegy Magyarországra. Itthonról haza... Sajnálom (bizonyára nem csak én), de most vagyok először tisztában azzal a ténnyel, hogy ő "ott" végez missziót értünk, mindannyiunk magyarságáért. Ez ismét valóság, korszerű magyar valóság. Ez így kell legyen. Végeredményben, úgy van, ahogy ő maga mondta: „ha újra találkozunk, ott folytatjuk, ahol abbahagytuk”.

Melegen ajánlom:

www.LAMOSZSZ.hu honlap meglátogatását!

Zólyomi Kati cst.

A FELVIDÉKI CSERKÉSZEK HÍREI

A Szlovákiai Magyar Cserkészsövetség (SZMCS) már megalakulása óta törekszik arra, hogy része legyen a Cserkészek Világszervezetének (WOSM). Ez sajnos kívülálló okok miatt eddig nem sikerült, ugyanis a WOSM alapelve, hogy egy országból csak egy szövetség lehet tagja a világszervezetnek. Így a legtöbb alkalommal az SZMCS tagjai nem is vehetnek részt annak programjain. Viszont vannak kivételes WOSM rendezvények, amelyeken a felvidéki magyar cserkészek teljes tagként vehetnek részt. Ilyen volt 2006 nyarán az ORBIS 2006 Közép-Európai Cserkésztalálkozó, vagy ilyen a JOTA/JOTI is. (l. HUFIV 2007. jan.-febr. 3.o.) Bizunk benne, hogy egyszer kisebb-sebbségi cserkészszervezetként az SZMCS is tagja lehet a Cserkészek Világszervezetének.

Kedves Barátaim Argentínában!

Lenne egy kérésem is, ha tudjátok, teljesítitek, ha nem tudjátok, akkor sem történik semmi. Bevallom, megszállott gyűjtő vagyok, mindent gyűjtök, ami a cserkészetrel összefügg, ill. a **bélyegeket is gyűjtöm**. Kérésem, ha esetleg van olyan anyagotok, amit nekem tudnátok ajándékozni, szívesen és köszönettel venném. Pl. a kapott leveleken található bélyegeket kivágva a borítékról, stb. Köszönettel:

Ing. Csémi Szilárd cst.

Kismedve,

az SZMCS csapat tagja

A Kuckó polgári társulás elnöke

kismedve@szmcs.sk

Az AMH Szerkesztőségében már gyűjtjük a bélyegeket!
Ki csatlakozik?

Újjáalakul a Balassi Intézet (Budapest)

Március 1-től a Balassi Intézet látja el a megszűnő, hasonló elnevezésű magyar kulturális intézet, valamint a Külföldi Kulturális Intézetek Igazgatósága és a Márton Áron Szakkollégium feladatait. A Balassi Intézet, amelynek létrehozásáról tavaly decemberben döntött a kormány, az integrációval olyan szakmai irányító központként működik majd, mint a német Goethe Institut, vagy az angol British Council. Az összegezés szerint a Balassi Intézet egyfajta integrált „szolgáltatóház” lesz, amely korábbi tevékenységeit folytatva központi szerepet kíván betölteni a hungarológiai oktatóhelyekkel való kapcsolattartásban, a nemzetközi tudományos szervezési feladatokban, a magyar nyelv tanításának, illetve a képzés módszertani központjának kialakításában.

Az intézet továbbra is foglalkozik a Kárpát-medencei magyarság, illetve a nyugati szórványban élők nyelvi felkészítésével, szakkollégiumi képzésével. Kiadói feladatokat lát el, szakkönyvtárat, dokumentumtárat és adatbázisokat tart fenn, továbbá gondoskodik a nemzeti évfordulók méltó megünnepléséről. Égtájak Irodája a határon túli és szórvány magyarság társulatai és produkciói számára szervez magyarországi és külföldi bemutatkozási lehetőségeket.

A vonatkozó kormányrendelet szerint a magyar nyelv és kultúra megismertetése, az egyetemes magyar kulturális örökség tudományos feltárása és közkinccsé tétele, valamint az ezekkel kapcsolatos kulturális és közművelődési, oktatási és oktatásszervezési, tudományos és kutatásszervezési tevékenységek, illetve a határon túli magyarság oktatásával összefüggő egyes állami feladatok ellátására hozták létre a Balassi Intézetet. A rendeletben az áll, hogy a külföldi kulturális intézetek irányítását és felügyeletét a szakminiszter március 1-jétől a Balassi Intézet útján látja el.

A Balassi Bálint Intézet 2002 januárjában jött létre a magyar kultúra éltetésére és terjesztésére, a Magyar Nyelvi Intézet és a Nemzetközi Hungarológiai Központ jogutódjaként.

Az intézet 2005 elejétől Balassi Bálint Magyar Kulturális Intézet néven működött. Az újonnan létrejövő központi költségvetési szerv főigazgatója a Balassi Bálint Magyar Kulturális Intézet jelenlegi vezetője, Lauter Éva.

(Forrás: MTI. Köszönjük beküldését Budapesti Gorondi Palkónak. Szerk.)

KÖZÉPISKOLÁS KORÚ GYEREKEK SZÜLEINEK

7. éve fut igen nagy sikerrel egy budapesti Üzletvezetési program középiskolások számára

Ennek a programnak indulásáról érdemes néhány szót írni, hiszen az egész csodaszzerűen kezdődött, és biztosan az égiek keze van a dologban! Szó szerint valami felső erő munkálkodott azon, hogy 2003-ban New Jerseyben összehoztam Dömötör Gáborral, a KMCSSZ egyik vezetőjével.

Jómagam a program győztes csoportjával utaztam USA-ba (Dr. Forgách Péter munkájának köszönhetően), ahol a srácok vállalatokat látogattak és üzletvezetési képzésben vettek részt. A sikeres fellépést követően egy New York-i látogatás volt a jutalom: szállásunk Mustos Atyánál volt, aki a Passaic-i Szent István plébánia vezetője. Váratlanul megjelent Dömötör Gábor. Nem ismertük egymást, én cserkész nem voltam, egyedül Gábor forralt valamit magában már hónapok óta, volt egy terve és „véletlenül” belénk botlott azon az estén. Így kezdődött: beszélgettünk mindenről, és Gábor előállt az ötlettel: rendkívül sokat segítene a **külföldi magyarságnak**, ha lehetőség volna arra, hogy a **gyerekek vendégdiákként hosszabb időt tölthessenek magyarországi középiskolában**. Az ötlet nagyon tetszett nekem: **a cél, hogy a magyar nyelvet, a magyarságtudatot elsajátítsák a gyerekek**, rendkívül fontos.

Magyarországra hazaérkezve, sikerült több élvonalbeli katolikus és református középiskolát megnyerni az ügynek, akik örömmel vesznek részt azóta is a programban. Vállalják, hogy 1 évre (esetenként rövidebb időre) befogadják az érkező diákokat, és ha kell, speciális tantervet segítik a beilleszkedés és a tanulást. Ahol nincs kollégium, ott családoknál laknak a tanulók és a család segíti, támogatja őket az év során. Így érkezett már több tanuló Venezuelából, Braziliából, az USA-ból, Kanadából, Németországból, stb. Az eddigi tanulságok segíthetik azokat a szülőket, akik szeretnék gyermeküket elküldeni a programra.

Összességében a **diákoknak hihetetlenül sokat ad az 1 éves ittlét**. Önállóbbak lettek, kinyíltak, fontossá vált számukra magyarságuk. „Egy gyermek ment el és egy tapasztalt, magabiztos, szélesebb látókörű fiatal jött vissza”, mondja sok szülő. A gyerek megerősödik magyar nyelvismeretében, betekintést kap Magyarország történelmébe, kultúrájába. Minthogy a résztvevő iskolák az ország legjobb iskolái közé tartoznak, tanulási téren is hasznukra válik az itt töltött év. Sok barátságot kötnek és ezek a barátságok hosszú távon is erősítik a magyarságukhoz való kötődést.

Íme néhány részlet egyik Braziliából érkezett volt diákunk leveléből, amelyben visszaemlékezik a Szegeden töltött időre:

„Számomra nagyon fontos volt ez az utazás. Nemcsak a magyar nyelv terén segített, hanem a szemeimet is kinyitotta. Azelőtt sohase voltam olyan sok ideig egyedül egy másik országban. Szerencsére össze tudtam magamat szedni, úgy, hogy nemcsak érettebb lettem, de több mindent felismertem: azt, hogy mi és mennyire fontos nekem; azt, hogy nemcsak itthon van a világ, hanem végül is egy óriási világban élünk, ahol más otthonunk is lehet, mint csak az az ország, amelyben születünk. Egy másik nagyon fontos dolog: azelőtt sokszor nem volt konkrét fogalmam arról, hogy miért beszélek otthon magyarul. És miért igyekszünk a többieknek magyarságunkat tovább adni? Felismertem, hogy azért tesszük, mert olyan kicsi és jó és békés országból származunk, amellyel nem akarjuk a kapcsolatot elveszíteni. Legalább a mi részünket megtegyük, hogy a külföldi magyarokban megmaradjon a magyarságtudat. Ami a magyarországi tartózkodás

kihívásait illeti: a legnehezebb az, hogy teljesen egyedül vagy, egy teljesen más családban, és fontos, hogy egy olyan családba kerülj, amelyikbe beleillesz. És persze túl kell tenni magadat a kezdeti nyelvi nehézségeken. Szerintem **mindenkinek érdemes ezen a programon részt vennie**, de az, aki beiratkozik, arra kell, hogy készüljön, hogy új dolgokat kipróbáljon, megismerjen, ne azon panaszkodjon, hogy más, mint ami otthon van, hanem készen kell legyen arra, hogy az újat és mást „magához ölelje”.

dr. Tóth Zoltán
a Külföldi Magyar Cserkészsövetség középiskolások programjának magyarországi szervezője

SZEMELVÉNYEK A HKK KÖNYVTÁR KATALÓGUSÁBÓL
Club Hungária - Pje. Juncal 4250, 1° piso, Olivos
Horario de atención al público: los viernes de 19 a 21 hs.

SZEMELVÉNYEK

Üzeni a HKK: Ha ez helytálló, hogyan áll a kolónia?
“Aki meg akarja ismerni a népek lelkületét, tanulmányozza a kölcsönkönyvtárakat.” (Hauff)

MINDSZENTY IRODALOM - és egyéb

- 1582 Kovách Aladár: A Mindszenty per árnyékában
- 988 Mindszenty-per: Mindszenty József a népbíróság előtt (1949)
- 971 Mindszenty József: Napi jegyzetek (1956-71, Bp. amer. köv.)
- 978 Mindszenty József: Emlékirataim
- 437 Mindszenty József tanítása. Okmánytár
- 3271 Csonka Emil: A száműzött bíboros – Mindszenty az emigrációban
- 3456 Szentnek kiáltjuk (Mindszenty halála 10. évf.)
- 4503 Mátray Lajos: Egyedül Sztálin ellen (Mindszenty J. tragikus élete)
- 4698 Sisa István: Nemzet határok nélkül
- 5246 Sisa István: Örtállás nyugaton
- 5262 Bernád Ilona – Gazda József: Magyarok Amerikája (útirajz)
- 5263 Gazda József: Emlékek Ázsiájára – őseink földjén
- 5264 Gazda József: Az idő útjai – Egyiptomi tünődések
- 5265 Gazda József: A tűz októbere – 1956 magyar sorsokban

En castellano:

- S-69 Ajusinszky, Béla dr.: Mindszenty, el martirio de un cardenal
- S-6 Cardenal Mindszenty: Memorias

In English:

- A-68 Sisa, Stephen: The Spirit of Hungary - Hungarian History and Culture (1995)
- A-95 Varga, László: Revision of the Sentence against Cardinal Mindszenty

Auf Deutsch:

- N-34 Mindszenty Dokumentation I: Kard. Mindszenty warnt (1944-46)
- N-35 Mindszenty Dokumentation II: Ungarns Kirche im Kampf (1946-47)
- N-36 Mindszenty Dokumentation III: Prozess gegen den Kardinal (1947-51)

SUSANA SEBESS

Viajes Corporativos
Viajes de Placer
Eventos y Convenciones

FURLONG-FOX

Carlos Pellegrini 1023 Piso 12 - C1009ABU - Buenos Aires, Argentina
Tel. (54-11) 4108-3220 - ssebess@furlong-fox.com.ar

Av. Pte. Tte. Gral. J.D. Perón 2160
(1646) SAN FERNANDO
Prov. de Buenos Aires - Argentina
Tel.: (54-11) 4744-2771 Fax: (5411) 4746-1779
E-mail: turul@arnet.com.ar

KALPAKIAN

DESDE 1922

VIAMONTE 777 - PATIO BULLRICH
UNICENTER - BUENOS AIRES DESIGN
- PLANTA INDUSTRIAL LA RIOJA -
OUTLET: VIAMONTE 700
KALPASERVICE: 4394-6400
TELÉFONOS: 4394-1285 / 4393-6023

HUNGÁRIA

MAGYAR EGYESÜLET

Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos
4799-8437 4711-0144

ELNÖK: ZÖLDI MÁRTON

mzoldi@dls-argentina.com.ar

Vezetőségi gyűlés minden szerdán este 9-kor
Titkárság: Zumpf Gusztáv: Keddtől szombatiig 18-tól 21.30-ig. Vasárnap 12.30-tól 16 óráig. **Étterem:** Hétköznap (hétfő kivételével) 18-tól éjfélig. Szombat-vasárnap ebéd és vacsora. Asztafoglalás Sr. Omar 4799-8437 / 4711-0144